IOHANNES CHRYSOSTOMUS
Österreich, Ende 12. Jh.
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26104
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Qd uob dixit ds de arbore hanc ñ tangatis ido pcepit.
ne apirent oculi uri. & essetis sicē dii. Illa audiens. &
uidens speciosū ēē oculis aduidendu. & dulcē fruc
tū lugni adescā. & ēē uolens sicē ds. licet ipse inde
decept ē. qa ipse uolut ēē ut ds. dicēs pono sedem
meā ab aqlone. & ero similis altissimo. Ex ipso g ue
neno male psuadens. ppinauit mulieri. b tollens
de fructu arboris. dedit eue. eua dedit ade uiro suo.
Apti sūt oculi eq & cepunt ꝯfundi. qa nudi erant.
Consuerūt folia ficus feruntq s cinctoria. Ido g ibi
ꝯfusio facta ē. qa cupditas q ⁊ radix omniū malorq
in corde eq aduenat. Et in ipsa tñs qlione peccati
totū labefecit mundu. fact alumni peccati. q omis
q fact peccatū. seruus ⁊ pecci. Omis qq homo deco
nat exiit obnoxi. qa seruus seruū generat. Et ñ
p illu libatorē accipet gen humanū libtatē omis
inseruitute huc usq detinerent. sicē ait apls. P
unū hominē peccatū in hc mundu intrauit. & ppec
catū mors. et ita in omis homines ptransiit. in quo
omis peccauerunt. Nā unde ⁊ illud qclamat ppha
dicēs. ecce in iniqtatib ꝯcept sū. et in delictis mat
mea in uto me alunt. Deinsto peccato uenit. deqdiu
uers dicitur: homo sene querela. abstinens se
ab omi malo. cui nemo similis sup tra. ñ ēē sine
peccato. nec infans uni diei nat sup tra. Qque ide
dixit. Graue iugū sup ade adie ex tus deuenire